

Przedmiotowe zasady oceniania z języka polskiego w V Liceum Ogólnokształcącym

I. Formułowanie i sprawdzanie wymagań edukacyjnych:

1. W celu uzyskania obiektywnej oceny ucznia nauczyciele stosują następujące formy sprawdzania wiadomości i umiejętności:

- a) odpowiedzi ustne ucznia
- b) prace pisemne (testy, sprawdziany, kartkówki, wypracowania),
- c) zadania domowe (w formie pisemnej lub ustnej).
- d) prezentacje
- e) dłuższe wypowiedzi monologiczne
- f) sprawdziany powtórzeniowe (dotyczy klas czwartych)

2. Uczeń może również uzyskać ocenę z następujących form sprawdzania wiedzy

i umiejętności:

- a) recytacja,
- b) referat,
- c) praca w grupie,
- d) praca dodatkowa,
- e) aktywność.

3. Obowiązkiem ucznia jest systematyczne prowadzenie zeszytu przedmiotowego i posiadanie podręcznika.

4. Uczeń może w każdym półroczu dwukrotnie zgłosić nieprzygotowanie do zajęć edukacyjnych.

II. Kryteria oceniania:

1. Do oceny kartkówek, wypracowań (również wypracowań klasowych) oraz odpowiedzi ustnych stosuje się następujące kryteria:

Celujący:

- wysoka sprawność językowa, styl swobodny o cechach indywidualnych
- świadome, funkcjonalne stosowanie terminów
- kryteria jak na ocenę bdb, a ponadto:

- ujęcie problemowe
- funkcjonalne odwoływanie się do różnych kontekstów
- krytycyzm, śmiałość argumentacji
- dojrzałe, samodzielne wnioskowanie
- wnikliwa znajomość treści lektur

Bardzo dobry:

- pełna znajomość materiału programowego
- ujęcie problemowe
- pogłębione interpretacje tekstów
- logiczne, poprawne ujęcie problemu
- szczegółowe posługiwanie się treścią lektury
- pogłębiona i dojrzała argumentacja,
- stosowanie właściwych kontekstów poszerzających problematykę
- wysoka sprawność językowa
- swobodny styl wypowiedzi
- bogate słownictwo - świadome, trafne stosowanie terminów

Dobry:

- dobra znajomość materiału programowego
- poprawne ujęcie tematu
- właściwy komentarz
- ujęcie problemowe
- zadowalająca argumentacja
- próby formułowania samodzielnych wniosków
- dopuszczalne uproszczenia
- poprawne stosowanie koniecznych kontekstów, próba stosowania kontekstów poszerzających temat
- styl poprawny
- sprawność językowa, poprawność gramatyczna

Dostateczny:

- znajomość podstawowych treści programowych
- poprawne odtwórcze ujęcie tematu
- ujęcie problemowe
- poprawna argumentacja

- dopuszczalne uproszczenia interpretacyjne i nieliczne błędy rzeczowe
- poprawne stosowanie koniecznych kontekstów
- styl ogólnie poprawny, dopuszczalne drobne błędy składniowe, gramatyczne

Dopuszczający:

- zrozumienie tematu, ogólna orientacja w zakresie materiału programowego
- ujęcie problemowe
- próba formułowania argumentów
- spłycone, niepełne wypowiedzi sformułowane nieporadnie
- próba stosowania koniecznych kontekstów
- dopuszczalne błędy rzeczowe
- słownictwo ubogie
- język w miarę komunikatywny

Niedostateczny:

- nieznanomość treści programowych
- odpowiedzi nie na temat lub brak odpowiedzi
- brak argumentacji
- brak ujęcia problemowego
- odpowiedzi poniżej wymogów na ocenę dopuszczającą
- rażące błędy rzeczowe lub błędy kardynalne
- ubóstwo językowe

2. Ocena cząstkowa może również zostać ustalona na podstawie uzyskanej liczby punktów (np. w testach). Do niniejszych form sprawdzania wiedzy i umiejętności stosuje się następujące kryterium:

98 - 100% - celujący

90 - 97% - bardzo dobry

76 - 89% - dobry

60 - 75% - dostateczny

50 - 59% - dopuszczający

0 - 49% - niedostateczny

3. Kryteria oceny prac pisemnych (wypracowań) jeśli nie zastosowano kryteriów oceniania wypracowania maturalnego:

- zgodność treści z tematem
- ujęcie problemowe a nie formalne
- argumentacyjność
- właściwe stosowanie przykładów literackich
- samodzielność
- spójność i logiczność
- kontekstualność
- oryginalność
- właściwa forma i kompozycja dla wypracowania (wstęp, rozwinięcie, podsumowanie, argumentowanie)
- poprawność językowa, ortograficzna i interpunkcyjna

Uwaga: za pracę nie na temat, nie zawierającą argumentacji, wykazującą nieznamość lektur, zawierającą błąd kardynalny lub nie będącą wypowiedzią problemową uczeń otrzyma ocenę niedostateczną

4. Kryteria oceny recytacji:

- stopień opanowania pamięciowego
- trafność interpretacji głosowej tekstu (tempo i siła głosu, modulacja głosu, właściwe przestankowanie),
- poprawność dykcji
- zrozumienie treści wyrażone w adekwatnej interpretacji

III. Dostosowanie wymagań:

1. Nauczyciel języka polskiego - na podstawie pisemnej opinii poradni psychologiczno – pedagogicznej lub innej poradni specjalistycznej - dostosowuje wymagania edukacyjne w stosunku do ucznia, u którego stwierdzono specyficzne trudności w uczeniu się lub zaburzenia i odchylenia rozwojowe, uniemożliwiające sprostanie wymaganiom edukacyjnym, wynikającym z programu nauczania.
2. Wymagania formułowane na podstawie opinii poradni uwzględniają w szczególności trudności w uczeniu się, rozumiane jako różnorodne rodzaje zaburzeń, manifestujące się istotnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności i wykorzystywaniu ich (dotyczą one

rozumienia lub używania mowy w formie wypowiedzi ustnej lub pisemnej, które mogą mieć związek z zaburzeniami funkcji słuchowych, myślenia, mówienia, czytania, techniki pisania, stosowania poprawnej pisowni).